

عنوان مقاله:

تأثیر اعتقادات فلسفی ابن سینا بر غزالی در تجرد نفس

محل انتشار:

دو فصلنامه تأملات فلسفی، دوره 4، شماره 13 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

عین اله خادمی - استاد دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

اکبر اقوام کرباسی - عضو هیئت علمی پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، دانشجوی دکتری مذاهب کلامی دانشگاه ادیان و مذاهب

خلاصه مقاله:

غزالی در دوره ای از تاریخ فکر و اندیشه اسلامی زندگی می کند که بسیاری از متفکران در رویکرد کلامی خود، دادوستدهای گوناگونی با فلسفه به نمایش می گذارند در این ایام بیشتر متکلمان با بهره گیری از واژگان، مفاهیم و برخی روش های فلسفی تلاش می کنند پندار و باورهای کلامی خویش را به کرسی اثبات نشانند. اما از آن سو هم توجه دارند در اخذ مبانی تا سرحد امکان فاصله خود با فلاسفه حفظ کنند. غزالی نیز همچون معاصران خویش همین رفتار را از خود نشان می دهد که برخلاف اشعریان پیش از خود که اعتقادی به تجرد روح ندارند، به تجرد نفس باورمند است. در گام نخست این پژوهش نشان داده شده است که فلسفه و متکلمان اشعری پیش از غزالی چه باوری نسبت به تجرد روح و نفس داشتند و برای این پندار خویش ادبیات و استدلال هایی را اقدام می نمودند در ادامه از این همانی مفاهیم و روش شناسی به کار گرفته شده از سوی غزالی با فلاسفه ای چون ابن سینا و فارابی، سخن گفته شده است و نشان داده شود غزالی تا چه اندازه در اعتمادی ورزی به تجرد نفس، مرهون فلسفی پیش از خود است.

کلمات کلیدی:

غزالی، تجرد روح، نفس، اشاعره، ادله وجودشناختی تجرد نفس، ادله ماهیت شناختی تجرد نفس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/707164>

